

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Górny

Ławnicy: B. D., M. K. (1)

Protokolant: Katarzyna Bakalarczyk - Kielak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 lutego 2016 r. we W.

na rozprawie

sprawy z powództwa:

R. H.

przeciwko Urzędowi Gminy W.

o odszkodowanie, sprostowanie świadectwa pracy, ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 960 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. koszty sądowe zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

## UZASADNIENIE

Powód R. H. w pozwie skierowanym przeciwko Urzędowi Gminy W., po ostatecznym sprecyzowaniu, wniósł o:

- ustalenie, że rozwiązanie umowy o pracę z powodem nastąpiło na mocy wypowiedzenia przez pozwaną umowy o pracę to jest w trybie art. 30 §1 pkt 2 kp w zw. z art. 70 §2 kp (k. 49)
- zasądzenie wynagrodzenia za czas do rozwiązania umowy o pracę w trybie art. 49 kp w kwocie 7604 zł (k. 21)
- ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w kwocie 724,16 zł;
- sprostowanie wydanego powodowi świadectwa pracy poprzez zamieszczenie w nim informacji o prawidłowym okresie zakończenia zatrudnienia w dacie 30 czerwca 2015 r. zamiast błędnie wpisanej daty 31 maj a2015 r. oraz ust 4 poprzez zamieszczenie informacji o 8 dniach ekwiwalentu zamiast błędnie wpisanych 6.

W uzasadnieniu pozwu podniesiono między innymi, iż powód był zatrudniony u pozwanej od stycznia 2005 r., w tym od dnia 23 lutego 2011 r. na podstawie powołania na stanowisku Skarbnika Gminy W. zgodnie z uchwałą Rady Gminy W. wydaną w trybie art. 18 ust 2 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. W dniu 27 marca 2015 r. powód został na mocy uchwały nr VII/40/2015 Rady Gminy W. z dnia 27 mara 2015 r. odwołany ze stanowiska Skarbnika Gminy W.. W dniu 16 czerwca 2014 r. powód otrzymał listem poleconym świadectwo pracy z dnia 1 czerwca 2015 r., w którym w ust 1 został wskazany okres zatrudnienia powoda do 31 maja 2015 r. przy czym podstawa prawna rozwiązania stosunku pracy – art. 30 §1 pkt 2 kp w zw. z art. 70 §1 kp. Zgodnie z dyspozycją art. 70 kp odwołanie powoda ze stanowiska Skarbnika Gminy W. jest równoznaczne z wypowiedzeniem powodowi przez

pozwaną umowy o pracę za wypowiedzeniem z wszelkimi tego konsekwencjami prawnymi. Okres wypowiedzenia nie został jednak przez pozwaną prawidłowo obliczony. Okres wypowiedzenia umowy o pracę R. H. wynosił 3 miesiące i obejmował miesiące: kwiecień, maj i czerwiec 2015 r. Odwołanie R. H. przez Radę Gminy nastąpiło w dniu 27 marca 2015 r. i z tą datą rozpoczął bieg termin wypowiedzenia umowy o pracę. W związku z powyższym zasadny jest dalszy wniosek o sprostowanie świadectwa pracy w zakresie określenia wymiaru urlopu wypoczynkowego zawartego w ust 4 świadectwa pracy. Z uwagi na okres zatrudnienia do końca czerwca 2015 r., powodowi przysługiwało 13 dni urlopu wypoczynkowego, z czego wykorzystał 5 dni, zaś ekwiwalent wypłacono za 6 dni. Powodowi przysługuje nadto odszkodowanie tytułem wynagrodzenia za czerwiec 2015 r.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu podniesiono między innymi, iż pismem z dnia 18 lutego 2015 r. powód wniósł o rozwiązanie stosunku pracy na mocy porozumienia stron za 18 dniowym okresem wypowiedzenia, ze skutkiem na dzień 15 marca 2015 r. Strona pozwana jednoznacznie odmówiła powodowi zgody na rozwiązanie stosunku pracy w tak krótkim czasie. Dlatego też powód pismem z dnia 25 lutego 2015 r. wskutek braku zgody na rozwiązanie stosunku pracy na mocy porozumienia stron, złożył jako pracownik samorządowy oświadczenie o wypowiedzeniu stosunku pracy „zgodnie z przepisami kodeksu pracy” ze skutkiem, jak wynika z art. 30 §1 pkt 2(1), art. 36 §1 pkt 2 kp w zw. z art. 112 kodeksu cywilnego, na dzień złożenia oświadczenia, czyli na koniec miesiąca lutego 2015 r. Strona pozwana przekazała pismo Skarbnika Gminy wraz z pismem przewodnim do Przewodniczącego Rady Gminy z dnia 27 lutego 2015 r.- jednak Rada Gminy W. nie podjęła konkretnej uchwały o odwołaniu skarbnika, w tak krótkim czasie, bez możliwości zabezpieczenia finansów gminy, przy czym radni zostali poinformowani, że okres wypowiedzenia stosunku pracy przez powoda już biegnie. Elementem inicjującym rozwiązanie stosunku pracy skarbnika nie zawsze jest tylko sam wniosek wójta. Jest to czynności o charakterze zwykle następczym, która następuje po złożeniu oświadczenia woli przez jedną ze stron. Powód wypowiedzenia stosunek pracy poprzez złożenie oświadczenia woli w piśmie złożonym w dniu 25 lutego 2015 r. nawiązując jednocześnie w niedługim czasie drugi stosunek pracy w innej Gminie – K.. Odwołanie ze stanowiska nie jest jedynym sposobem rozwiązania stosunku pracy nawiązanego na podstawie powołania. Pracownik powołany może spowodować rozwiązanie stosunku pracy przez złożenie oświadczenia woli o wypowiedzeniu. Stosunek pracy rozwiązuje się wtedy z upływem okresu wypowiedzenia. Jeżeli pracownik jako pierwszy wypowiada swój stosunek pracy z powołania, a następnie pracodawca, aby móc powołać kolejnego pracownika na to samo stanowisko pracy, formalnie odwołuje pracownika z zajmowanego przez niego dotychczas stanowiska, nie można zasadnie twierdzić, że dopiero oświadczenie pracodawcy niesie ze sobą skutek finalnego rozwiązania stosunku pracy z powołania. Wówczas bowiem pozbawilibyśmy pracownika swobody w procesie kreacji stosunku pracy. Wypowiedzenie złożone przez powoda jest skuteczne z dniem złożenia przez niego oświadczenia woli w tym zakresie, ze skutkiem na koniec miesiąca tj. lutego 2015 r. i doprowadziło do rozwiązania stosunku pracy z upływem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, to jest dnia 31 maja 2015 r.

### ***Sąd ustalił następujący stan faktyczny:***

Powód R. H. został zatrudniony przez Urząd Gminy W. na podstawie umowy o pracę z dnia 1 sierpnia 2005 roku zawartej na czas określony do dnia 31 grudnia 2005 r. na stanowisku młodszego księgowego. W dniu 30 grudnia 2005 r. strony zawarły umowę o pracę na czas nieokreślony, dotyczącą tego samego stanowiska pracy. W dniu 1 lipca 2007 r. powód objął stanowisko Podinspektora ds. księgowości. W dniu 26 października 2009 r. strony zawarły umowę o pracę na czas nieokreślony, zgodnie z którą powodowi powierzono stanowisko Zastępcy głównego księgowego.

Uchwałą Rady Gminy W. nr (...) z dnia 23 lutego 2011 r. powołano powoda z dniem 23 lutego 2011 r. na stanowisko Skarbnika Gminy W..

### ***Dowód:***

- umowy o pracę w aktach osobowych powoda;
- uchwała z dnia 23 lutego 2011 r. w aktach osobowych powoda.

W dniu 18 lutego 2015 r. powód złożył do Wójta Gminy W. J. Z. wniosek o rozwiązanie stosunku pracy na zasadzie porozumienia stron z dniem 15 marca 2015 r. Wójt Gminy ustnie, a następnie pismem z dnia 23 lutego 2015 r. nie wyraziła zgody na rozwiązanie stosunku pracy na mocy porozumienia stron.

**Dowód:**

- pisma z dnia 18 lutego i 23 lutego 2015 r. w aktach osobowych powoda.

W dniu 25 lutego 2015 r. powód złożył do Wójta Gminy W. pismo o treści: „w odpowiedzi na pismo (...). (...).1.2015 dotyczącego odmowy rozwiązania stosunku pracy z dniem 15 marca 2015 roku na mocy porozumienia stron, wnoszę o rozwiązanie stosunku pracy zgodnie z przepisami kodeksu pracy.”

**Dowód:**

- pismo z dnia 25 lutego 2015r. w aktach osobowych powoda.

W dniu 25 lutego 2015 r. na posiedzeniu komisji odbywającej się przed sesją Rady Gminy poinformował radnych, w obecności wójta, że złożył wypowiedzenie z pracy. Wójt stwierdziła między innymi, iż okres wypowiedzenia wynosi trzy miesiące, czego powód nie negował.

**Dowód:**

- zeznania świadka M. K. (2) k. 93 – 95;
- zeznania świadka J. S. k. 93 – 95;
- zeznania świadka W. P. k. 129 – 133;
- zeznania świadka B. S. k. 130 – 133;
- zeznania świadka K. T. k. 130 – 133
- zeznania świadka B. Ź. k. 130 – 133;
- przesłuchanie powoda k. 131 – 133;
- przesłuchanie J. Z. w charakterze strony pozwanej k. 131 – 133;
- nagranie na płycie CD k. 110.

W dniu 27 lutego 2015 r. Wójt Gminy W. przekazał pismo powoda do Przewodniczącego Rady Gminy W. i wniósł o odwołanie powoda na podstawie art. 70 §1 kp z zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia, ze skutkiem na dzień 31 maja 2015 r. W uzasadnieniu wskazano, iż powód w dniu 25 lutego 2015 r. złożył wypowiedzenie stosunku pracy.

**Dowód:**

- wniosek k. 94.

Uchwałą nr VII/40/2015 z dnia 27 marca 2015 r. Rada Gminy W. odwołała z dniem 27 marca 2015 r. powoda ze stanowiska Skarbnika Gminy W..

**Dowód:**

- uchwała z dnia 27 marca 2015 r. w aktach osobowych powoda.

Powód wykorzystał w okresie zatrudnienia 5 dni urlopu wypoczynkowego. Strona pozwana wypłaciła ekwiwalent za 6 dni niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego.

Powodowi wypłacono należne wynagrodzenie za okres do 31 maja 2015 r.

Strona pozwana wystawiła świadectwo pracy, w którym wskazano, iż powód był zatrudniony w okresie do 31 maja 2015 r., stosunek pracy ustał w wyniku rozwiązania na podstawie art. 30 §1 pkt 2 kp w zw. z art. 70 §1 kp oraz art. 4 ust 2 i art. 16 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych oraz, że powód wykorzystał 5 dni urlopu i wypłacono ekwiwalent za sześć dni urlopu w 2015 r.

**Dowód:**

- pismo z dnia 1 czerwca 2015 r. w aktach osobowych powoda;
- świadectwo pracy w aktach osobowych powoda.

**Sąd zważył, co następuje:**

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie kluczowe ustalenia faktyczne mają bezsporny charakter. Strony nie kwestionują treści pism zebranych w toku postępowania, jak również zgodnie przedstawiają przebieg komisji przed sesją Rady Gminy W. jaka odbyła się w dniu 25 lutego 2015 r. W tej materii zarówno relacja powoda, jak i zeznania świadków oraz J. Z. są w zasadzie zgodne. Rozbieżność pomiędzy stronami dotyczy tego w jaki sposób należy zinterpretować czynności podejmowane przez powoda i pracodawcę. Nie zachodzą natomiast istotne sprzeczności co do tego jak rzeczywiście przedstawiały się poszczególne działania zrealizowane przez strony. W tej sytuacji Sąd oparł się na całokształcie dowodów przeprowadzonych w trakcie procesu, w tym przedłożonych dokumentach, zeznaniach świadków oraz relacji stron. Sąd natomiast pominął tę część zeznań, które polegały na formułowaniu własnych ocen, a nie prezentowaniu faktów.

Jak już wspomniano, dla rozstrzygnięcia sprawy najistotniejsze jest dokonanie analizy prawnej oświadczeń woli złożonych przez strony. Powód w dniu 25 lutego 2015 r. przedłożył Wójtowi Gminy W. pismo, w którym stwierdził, że wnosi o rozwiązanie stosunku pracy zgodnie z przepisami kodeksu pracy. Z całą pewnością wspomniane oświadczenie nie zawierało wniosku o rozwiązanie stosunku pracy za porozumieniem stron, albowiem stanowiło ono reakcję na odmowę uwzględnienia takiej propozycji zasygnalizowaną przez pracodawcę dwa dni wcześniej. W ocenie strony pozwanej powód w dniu 25 lutego 2015 r. miał złożyć wypowiedzenie stosunku pracy, zaś powód w toku postępowania nie podzielał tego stanowiska.

Sąd doszedł do przekonania, że zapatrywanie strony pozwanej jest słuszne. Fakt, iż w treści pisma nie zostało użyte słowo „wypowiedzenie”, lecz posłużono się zwrotem „wnoszę o rozwiązanie stosunku pracy zgodnie z przepisami kodeksu pracy” nie jest wystarczającym argumentem do przyjęcia, że pismo to nie stanowiło oświadczenia o wypowiedzeniu stosunku pracy. W analizowanym piśmie została bowiem wyrażona kategoryczna wola zakończenia zatrudnienia stosunku pracy ujawniana przez pracownika swojemu pracodawcy. Wola ta nie została uzależniona od zgody pracodawcy. Ewentualne wątpliwości co do charakteru tej czynności rozwił sam powód, stwierdzając publicznie w tym samym dniu, przed radą gminy oraz wójtem, że złożył wypowiedzenie. Wypowiedzenie stanowi jednostronną czynność prawną, która wywiera skutek z chwilą gdy oświadczenie woli dotrze do adresata. Powód poprzez złożenie pisma z dnia 25 lutego 2015 r. dokonał wypowiedzenia łączącego go z pozwaną stosunku pracy, bowiem jego pisemne oświadczenie zawierało wszystkie wymagane elementy wypowiedzenia umowy o pracę składanego przez pracownika.

Strona powodowa podnosiła między innymi, iż stosunek pracy opierający się o powołanie nie może być rozwiązany w drodze wypowiedzenia złożonego przez pracownika. Pogląd ten nie zasługuje na aprobatę. Zgodnie bowiem z art.

69 kp do stosunku pracy na podstawie powołania stosuje się przepisy dotyczące umowy o pracę na czas nieokreślony, a przepis ten nie formułuje takich wyjątków, które pozbawiałyby pracownika prawa do złożenia wypowiedzenia w oparciu o art. 30 §1 pkt 2 kp. (por. Kazimierz Jaśkowski, Kodeks Pracy, Tom I, Komentarz, LEX 2014, Komentarz do art. 70 kp). Późniejsze odwołanie powoda przez radę gminy, było efektem wypowiedzenia złożonego wcześniej przez powoda. W tym czasie biegł już okres wypowiedzenia, zaś odwołanie stanowiło czynność techniczną, mającą na celu zwolnienie stanowiska zajmowanego przez powoda, umożliwienie powołania nowego Skarbnika Gminy. Nawet gdyby uchwała taka nie została podjęta, to i tak doszłoby do rozwiązania stosunku pracy w drodze wypowiedzenia złożonego przez powoda, gdyż to właśnie czynność powoda była materialnoprawną podstawą zakończenia jego zatrudnienia.

Z powyższych rozważań wynika, że trzymiesięczny okres wypowiedzenia obowiązujący powoda rozpoczął bieg w lutym 2015 r., a zatem upłynął w dniu 31 maja 2015 r. W tej sytuacji wszystkie roszczenia objęte pozwem podlegają oddaleniu.

Nie zaszyły bowiem przesłanki z art. 49 kp, bowiem pracodawca prawidłowo obliczył czas trwania okresu wypowiedzenia. Powodowi nie przysługuje więc wynagrodzenie opierające się o powołane unormowanie. Z tych samych powodów nie można uwzględnić żądania ustalenia innego momentu i trybu rozwiązania stosunku pracy niż opierający się o wypowiedzenie złożone przez powoda w dniu 25 lutego 2015 r. Oddalić należy więc także roszczenie o ustalenie wywodzone z treści art. 189 kpc a także żądanie sprostowania świadectwa pracy. Dodatkowo, skoro zatrudnienie powoda ustało w dniu 31 maja 2015 r., to powód nie nabył uprawnienia do dwóch dodatkowych dni urlopu wypoczynkowego z tytułu pozostawania w stosunku pracy w czerwcu 2015 r. Należało więc oddalić również żądanie o zasądzenie ekwiwalentu za dwa dni niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono w zgodzie z zasadą wyrażoną w art. 98 §1 k.p.c., zgodnie z którą strona przegrywająca obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi poniesione koszty procesu, w tym koszty ustanowienia pełnomocnika w sprawie. W realiach przedmiotowej sprawy koszty te ustalono na kwotę 960 zł, w oparciu o §11 ust 1 pkt 1 (w stosunku do roszczenia o sprostowanie świadectwa pracy) i pkt 2 (w odniesieniu do roszczenia o zapłatę) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.